

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีประวัติความเป็นมา ยาวนาน เคยเป็นชุมชนที่มีอารยธรรมรุ่งเรืองนานนับพันปี นับแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ และมีชนเผ่าต่างๆ ได้แก่ ส่วย เขมร ลาว เยอ อพยพมาตั้งรกรากในบริเวณนี้

ส่วย

ส่วย เดิมคนทั่วไปจะเรียกว่า “กวย” “กุย” หรือ “ข้า” หลักฐานจากกฎหมายอยุธยา ฉบับ

พ.ศ. ๑๙๗๔ ระบุว่า พ่อค้าจากดินแดนใกล้เคียงที่เดินทางมาค้าขาย กับกรุงศรีอยุธยา ได้แก่ อินเดีย มาเลย์ ชานู (ไทยใหญ่) แกน กวย และอื่น ๆ หลักฐานนี้เป็นหลักฐานขั้นต้นชิ้นแรกที่กล่าวถึงชาวกวย ชาวกวยเรียกตนเองว่า กวย หรือกุย หรือกุย ตามภาษาพูดของตน ปัจจุบันนี้พวกส่วยกระจายอยู่ตามพื้นที่อำเภอต่างๆ ในจังหวัด ศรีสะเกษ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอวังหิน อำเภอ กันทรารมย์ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง อำเภอขุขันธ์ อำเภอ

ปรางค์กู่และอำเภอย่วยทับทัน เป็นต้น

เขมร

อิทธิพลทางการเมืองและวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของ เขมร ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 16-17 ได้มีการสร้างปราสาทจำนวนมาก ชาวเขมรที่ถูกเกณฑ์แรงงานจึงได้ตั้งหลักแหล่งอยู่รอบ ๆ ปราสาทและสร้างเมืองขึ้น เช่น เมืองต่ำ (จังหวัดบุรีรัมย์) และบริเวณ อื่นๆ ทำให้วัฒนธรรมเขมรเข้าสู่อีสานได้ จึงทำให้วัฒนธรรมเขมรเข้า มามีอิทธิพลทางตอนใต้ของจังหวัดศรีสะเกษในปัจจุบัน

เยอ

ชาวเยอเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พบในแถบอีสานใต้และอีสานเหนือบางส่วน รวมทั้งฝั่งซ้าย

แม่น้ำโขง ในครั้งที่กษัตริย์ขอมปกครองนครจำปาศักดิ์นั้น ชาวเยอ เป็นชาติพันธุ์ในตระกูลมอญ-เขมร อพยพมาจากฝั่งขวาของแม่น้ำโขง มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น กวย กุย ข้า หรือส่วย ปัจจุบันมีชาวเยออาศัย อยู่ตามอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอราษีไศล อำเภอปรางค์กู่ อำเภอไพรบึงและอำเภอย่วยทับทัน

ลาว

ชาวไทย-ลาว ที่อาศัยอยู่ในหัวเมืองเขมรป่าแดง มีความเกี่ยวเนื่องกับชาวลาวที่อพยพมาอยู่ทางฝั่งขวาแม่น้ำโขง ชาวลาวอพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตอำเภอมือซ่งเมืองขุขันธ์ทางตอนเหนือ อิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมของลาว จึงได้เข้ามาผสมในหมู่ชาวกวยที่ตั้งบ้านอยู่ใกล้กับชาวลาว หรือที่ชาวลาวได้เข้ามาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ซึ่งชาวลาวได้นำวัฒนธรรมของตนเข้ามาพร้อมกับการเข้ามาอยู่ร่วมกับชาวกวยด้วยทำให้ชาวกวยค่อยๆ ยอมรับวัฒนธรรมของชาวลาว

ศรีสะเกษเดิมเรียกว่า เมืองขุขันธ์ ตั้งบ้านแปลงเมืองอยู่บริเวณบ้านปราสาทที่เหลี่ยมดงลำดวน ตำบลดวนใหญ่ อำเภอวังหินในปัจจุบันและได้รับการยกฐานะเป็นเมือง เมื่อปี พ.ศ.2302 สมัย กรุงศรีอยุธยา โดยมีหลวงแก้วสุวรรณ ซึ่งได้รับบรรดาศักดิ์เป็นพระยาไกรภักดีเป็นเจ้าเมืองคนแรก

ล่วงมาถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้ย้ายที่ตั้งเมืองขุขันธ์ มาอยู่ที่บ้านเมืองเก่า ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมือง ศรีสะเกษในปัจจุบัน แต่ยังคงใช้ชื่อว่าเมืองขุขันธ์จนถึง พ.ศ.2481 จึงเปลี่ยนเป็นจังหวัด ศรีสะเกษ ตั้งแต่นั้นมา

สัญลักษณ์จังหวัดศรีสะเกษ (ตราประจำจังหวัด)

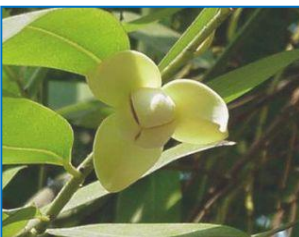
รูปปราสาทหิน 7 ชั้น และดอกลำดวนมีใบ 6 ใบ ซึ่งมีความหมายต่อไปนี้
 ปราสาทหิน หมายถึง ปราสาทหินและปราสาทที่มียุ่จำนวนมากในจังหวัด
 ดอกลำดวน หมายถึง ชื่อเดิมที่ปรากฏในตำนานเมือง คือ เมืองศรีนครลำดวน

ธงประจำจังหวัด

สีส้ม-ขาว มีรูปปราสาทหิน 7 ชั้น และดอกลำดวนมีใบ 6 ใบ อยู่ตรงกลางผืนผ้า

ต้นไม้และดอกไม้ประจำจังหวัด

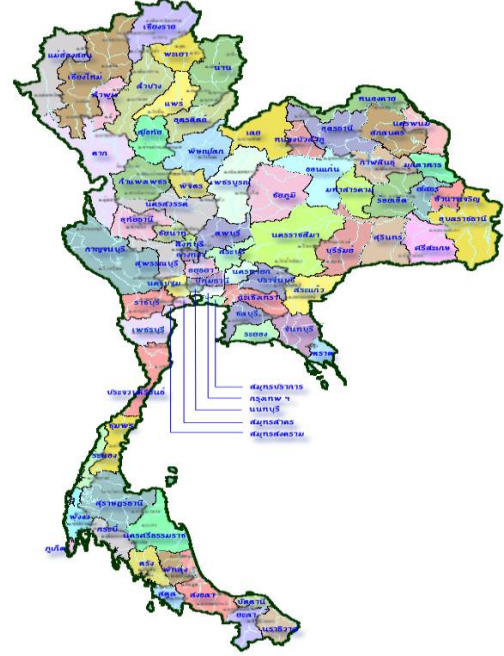
ต้นไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ คือ “ต้นลำดวน”

ดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ คือ “ดอกลำดวน”

1.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทย ระหว่างเส้นรุ้งหรือละติจูด (Latitude) ที่ 14-15 องศาเหนือ และเส้นแวงหรือลองจิจูด (Longitude) ที่ 104-105 องศาตะวันออกอยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 120 เมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 8,839.90 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,524,987.50 ไร่ ความยาวของเนื้อที่จากทิศเหนือจดทิศใต้ ประมาณ 100 กิโลเมตร ความกว้างจากทิศตะวันออกจดทิศตะวันตก ประมาณ 90 กิโลเมตร ห่างจาก หรือเรียกว่า “อีสานใต้” ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 571 กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ 551 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร และจังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศใต้ ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มทางตอนเหนือและตอนกลางของจังหวัด

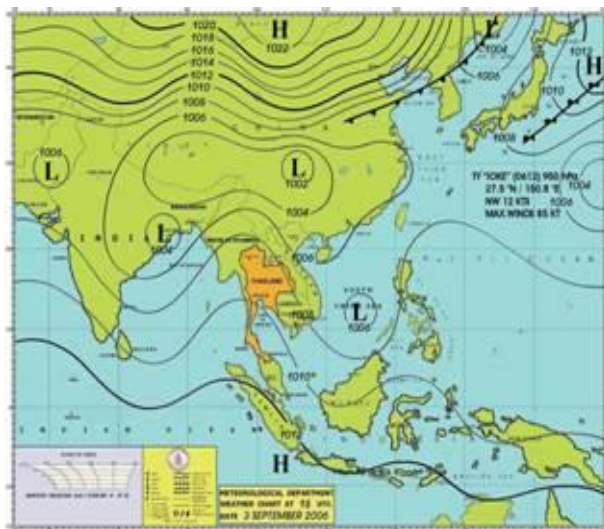
ส่วนทางตอนใต้เป็นที่ลาดชันและลูกคลื่นลอนตื้นสลับลาดชันพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดจะมีความลาดชัน จากทางตอนใต้ลงสู่แม่น้ำมูลตอนเหนือของจังหวัด สภาพดิน ร้อยละ 60 เป็นดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำเพียงร้อยละ 4.5 ของพื้นที่จังหวัดเท่านั้น ที่มีระดับความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงค่อนข้างสูง ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 35.5 เป็นดินภูเขาและเทือกเขาซึ่งการทำกรากสิกรรม

ได้เพียงบางส่วน มียอดเขาสูงที่สุดของจังหวัด คือยอดเขาพนมตาเมื่อน ในเขตอำเภอบุณฑล 673 เมตร และมีแนวชายแดนติดกับประเทศกัมพูชาประมาณ 127 กิโลเมตร (อำเภอกันทรลักษ์ 76 กิโลเมตร อำเภอบุณฑล 18 กิโลเมตร และอำเภอภูสิงห์ 33 กิโลเมตร)

1.4 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ มีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยมักจะตกหนักในพื้นที่ตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด ส่วนพื้นที่ทางตอนเหนือของจังหวัดจะมีปริมาณฝนตกน้อย และไม่ค่อยสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยแล้วในปีหนึ่ง ๆ จะมีฝนตก 100 วัน ปริมาณฝนเฉลี่ย 1,200-1,400 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 10 องศาเซลเซียส สูงสุดประมาณ 40 องศาเซลเซียส เฉลี่ยประมาณ 26-28 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 66-73 ในเดือนกุมภาพันธ์มีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 62.24 และปริมาณความชื้นสัมพัทธ์จะเพิ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคมเป็นร้อยละ 71.95 ปริมาณความชื้นสัมพัทธ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงเดือนสิงหาคม ซึ่งปริมาณความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดวัดได้ในเดือนสิงหาคมที่ร้อยละ 78.16 เนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน หลังจากนั้นปริมาณความชื้นสัมพัทธ์จะลดลงช่วงสิ้นสุดฤดูฝนในเดือนตุลาคมถึงธันวาคม โดยมีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 73.80, 68.67 และ 66.45 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นช่วงเข้าสู่ฤดูหนาว

ค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำในจังหวัดศรีสะเกษจะแปรผันไปตามฤดูกาล กล่าวคือในเดือนมกราคม มีค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำ 117.89 มิลลิเมตร ค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเข้าสู่ฤดูร้อน ในเดือนมีนาคมมีค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำอยู่ที่ 146.30 มิลลิเมตร ซึ่งเป็นค่าสูงสุด และในเดือนเมษายนมีค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำอยู่ที่ 142.23 มิลลิเมตร หลังจากนั้นค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำได้ลดต่ำลงในเดือนพฤษภาคมเนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน โดยมีค่า 122.65 มิลลิเมตร ค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำต่ำสุดอยู่ในเดือนกันยายนซึ่งมีค่า 85.93 มิลลิเมตร จากนั้นค่าจะเพิ่มปริมาณขึ้นเมื่อสิ้นสุดฤดูฝนในเดือนตุลาคมถึงธันวาคม ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดศรีสะเกษอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนใหญ่ในฤดูฝนมักมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยจะตกหนักในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของจังหวัดส่วนพื้นที่ตอนบนจะมีปริมาณฝนตกน้อยและไม่ค่อยสม่ำเสมอ

1.5 ประชากร

จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,467,779 คน จำแนกเป็นชาย 733,110 คน เป็นหญิง 734,669 คน (ข้อมูลจังหวัดศรีสะเกษ ณ กรกฎาคม 2559) ประชากรต่อคนมีรายได้ 65,409 บาท ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.68 จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์

1.6 เขตการปกครอง

จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งการปกครองออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1.6.1 การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ 204 ตำบล 2,633

หมู่บ้าน

1.6.2 การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งการปกครองออกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1

แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 35 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 179 แห่ง

1.7 สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด

2.

จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ประมาณ 8,839.90 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,524,937 ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 21 ของประเทศ โดยอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุด คือ อำเภอกันทรลักษ์ มีพื้นที่ 1,236.6 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 14 ของพื้นที่จังหวัด รองลงมาคือ อำเภอภูสิงห์ มีพื้นที่ 940.1 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 10.63 ของพื้นที่จังหวัด และอำเภอที่มีพื้นที่น้อยที่สุด คือ อำเภอบึงบูรพ์ มีพื้นที่ 49.582 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 0.56 ของพื้นที่จังหวัด ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตร ประมาณร้อยละ 70 แบ่งเป็นพื้นที่ทำนา ประมาณ 3,339,7752.75 ไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าวหอมมะลิ

นอกจากนี้มีการปลูกพืชไร่ ได้แก่ มันสำปะหลัง พื้นที่ 150,000 ไร่ ไม้ผลได้แก่ เงาะ 1,878 ไร่
ทุเรียน 3,200 ไร่ และพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ หอมแดง 33,081 ไร่ และพริกชี้ใหญ่ 13,380
ไร่ ส่วนยางพารา มีพื้นที่ปลูก 251,819 ไร่

2.1 ทรัพยากรธรรมชาติ

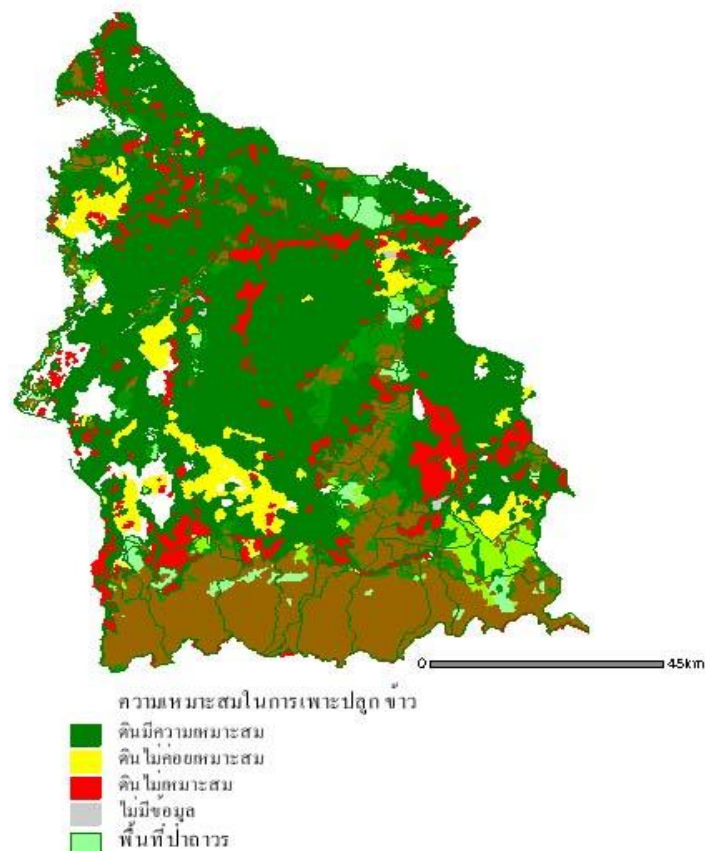
ก. ป่าไม้ ลักษณะป่าไม้ของจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นป่าโปร่ง ประกอบด้วย ป่ายาง ไม้เต็ง ไม้ประดู่ ไม้กระบาก และไม้เบญจพรรณ จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ป่าไม้ แยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 25 ป่า รวมพื้นที่ 1,274,312 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 23.06 ของพื้นที่จังหวัด) และอุทยานแห่งชาติ/เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 3 ป่า รวมพื้นที่ 190,625 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของพื้นที่จังหวัด)

ข. ดิน ลักษณะดินในจังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งกำเนิดและลักษณะดินจากผลการสำรวจโดยกองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน สามารถแบ่งประเภท วัตถุกำเนิดและลักษณะดินโดยสังเขป ได้ 3 ประการ ดังนี้

1) ดินเกิดจากการพัฒนาและทับถมโดยน้ำที่ใหม่และค่อนข้างใหม่ บริเวณนี้ ได้แก่ที่ราบลุ่มแม่น้ำท่วมถึงริมแม่น้ำ ห้วยต่างๆ มีเนื้อที่อยู่ประมาณ 185,031 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 3.35 ของเนื้อที่ทั้งหมด

2) ดิน เกิดจากตะกอนที่ถูกทับถมโดยลำน้ำมานานแล้ว ได้แก่ บริเวณที่ราบต่ำและเป็นลูกคลื่นลอนตื้นถึงลอนชัน มีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 80.2 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

3) ดินเกิดจากการสลายตัวของหินอยู่กับที่ และเกิดตามที่ราบเชิงเขาจากวัตถุกำเนิดพวกหินบะซอลท์ หินแอนดีไซต์ และหินทราย พบบริเวณที่ลาดเชิงเขา

ค. ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 2 กลุ่มน้ำ คือ กลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 2 และกลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 3 มีจำนวนกลุ่มน้ำสาขา จำนวน 8 กลุ่มน้ำสาขา มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี 2,348 ล้านลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำใต้ดินทั้งหมด 22,338.83 ล้านลูกบาศก์เมตร สูบขึ้นมาใช้แล้วร้อยละ 0.1 มีแหล่งน้ำใต้ดิน 65,223 แห่ง มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อกิจกรรมการเกษตร การประมง ดังนี้

แม่น้ำมูล ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาตงพญาเย็น ในท้องที่อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ไหลเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณอำเภอรามไศล ไหลผ่านอำเภอยางชุมน้อย อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอกันทรารมย์ ไปบรรจบแม่น้ำชี ที่จังหวัดอุบลราชธานี ระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดศรีสะเกษ ยาว 121 กิโลเมตร พื้นที่ทางทิศเหนือของแม่น้ำมูลลักษณะเป็นที่ราบลุ่มมีสภาพน้ำท่วมขังในฤดูฝน

ห้วยทับทัน ไหลมาจากอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดศรีสะเกษในเขตอำเภอห้วยทับทัน ไหลลงไปบรรจบแม่น้ำมูลบริเวณอำเภอราชไศล ความยาวช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดศรีสะเกษ 104 กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 3,592 ตารางกิโลเมตร

ห้วยสำราญ ไหลมาจากเขตอำเภอภูสิงห์ อำเภอชูขันธุ์ อำเภอปรังค์ภู อำเภอวังหิน อำเภออุทุมพรพิสัย แล้วไหลลงแม่น้ำมูล ที่เขตอำเภอเมืองฯ มีความยาวประมาณ 210 กิโลเมตร และมีพื้นที่ลุ่มน้ำ 3,417 ตารางกิโลเมตร

ห้วยทา-ห้วยชะยุง ต้นกำเนิดที่เทือกเขาพนมดงรัก อำเภอกันทรลักษ์ ไหลผ่านอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอโนนคูณ และไหลลงลำน้ำมูลที่อำเภอกันทรารมย์ รวมความยาว 194 กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 3,317 ตารางกิโลเมตร

อ่างเก็บน้ำห้วยศาลา เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่ดัดแปลงเป็นอ่างเก็บน้ำที่ไหลมาจากห้วยสำราญ มีต้นน้ำจากห้วยพนมดงรัก สามารถบรรจุน้ำได้สูงสุด 52.5 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ทำการชลประทาน จำนวน 20,400 ไร่ มีน้ำตลอดทั้งปี

ฝายราชไศล เป็นเขื่อนระบายน้ำที่สร้างขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำในลำน้ำมูล สามารถกักเก็บได้ 74.43 ล้านลูกบาศก์เมตร รองรับพื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่อำเภอราชไศล อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอรัตนบุรี (จังหวัดสุรินทร์) และอำเภอโพธิ์ทราย (จังหวัดร้อยเอ็ด) จำนวนประมาณ 34,420 ไร่ เขื่อนระบายน้ำราชไศลมีปริมาณน้ำต้นทุนจากการกักเก็บ แต่คลองส่งน้ำมีความยาวไม่ต่อเนื่องเต็มตลอดทั้งสาย

นอกจากนี้ ยังมีลำน้ำสายอื่นๆ อีกมากที่เกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก ลำห้วยเหล่านี้มีน้ำเฉพาะในฤดูฝนและหนองน้ำธรรมชาติ มีกระจายอยู่บริเวณที่แม่น้ำมูลไหลผ่านส่วนมาก อยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด โดยเฉพาะในเขตอำเภอราชไศล อำเภอขามเฒ่า และอำเภอเมืองศรีสะเกษ

2.2 สาธารณูปโภค

จังหวัดศรีสะเกษ มีทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัด ที่สามารถใช้เดินทางติดต่อภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง ได้สะดวกและมีถนนในชนบทอยู่ในสภาพที่ใช้การได้แต่ไม่ตลอดฤดูกาล มีเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือมาลงที่สถานีศรีสะเกษ ระยะทาง 551 กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ถึงทางแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) ที่กิโลเมตรที่ 107 แล้วไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ถึงจังหวัดนครราชสีมา แยกทางขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 226 ผ่านจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์จึงถึงจังหวัดศรีสะเกษ รวมระยะทาง 571 กิโลเมตร โดยรถโดยสารประจำทางสามารถเดินทางจากสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ สายตะวันออกเฉียงเหนือ มาลงที่สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษได้โดยตรง โดยเครื่องบิน สามารถเดินทางโดยสายการบินภายในประเทศมายังท่าอากาศยานอุบลราชธานี และเดินทางต่อมายังจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยระยะทางอีกประมาณ 60 กิโลเมตร

3. สภาวะทางเศรษฐกิจ

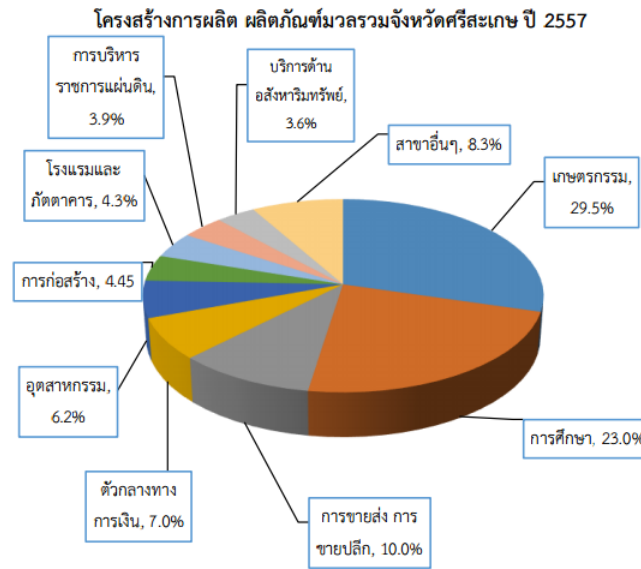
ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ เดือนมิถุนายน 2559 โดยรวมขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากเครื่องชี้ ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัด ด้านอุปทานขยายตัวพิจารณาจากภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 7.30 จากมูลค่าผลผลิตด้านเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น จากมูลค่ายางพารา ข้าวนาปรัง และเงาะ จากปริมาณผลผลิตที่ เพิ่มขึ้นมากในเดือนนี้ในรวมทั้งด้านประมง และด้านปศุสัตว์มีมูลค่า ผลผลิต

เพิ่มขึ้นเช่นกัน ภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวจากจำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมทุนจดทะเบียนโรงงานสะสม และปริมาณการใช้ไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ตามปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น ภาคบริการและ การท่องเที่ยว ขยายตัว จากจำนวนนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขา พระวิหาร จำนวนผู้เข้าชมศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำเทศบาลเมืองศรีสะเกษ รวมทั้งภาษีบำรุงท้องถิ่นจากโรงแรมเพิ่มขึ้น และด้านอุปสงค์ขยายตัว พิจารณาจากการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวนรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ จำนวนรถยนต์ จดทะเบียนใหม่ และปริมาณการใช้ไฟฟ้าของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็น การขยายตัวตามรายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัว จากปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคธุรกิจเพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 31.67 จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และการเร่งรัด การเบิกจ่ายงบประมาณ การค้าขายแดน มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากมูลค่า การส่งออก โดยสินค้าหลักที่ส่งออก ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง ด้านการเงิน ปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.39 ปริมาณสินเชื่อเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.08 เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ดัชนีราคาผู้บริโภคเท่ากับ 112.0 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 จากราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผักและผลไม้เป็นหลัก และการจ้างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.83

โครงสร้างการผลิตของจังหวัดศรีสะเกษ แบบปริมาณลูกโซ่ ปี พ.ศ. 2557 พิจารณาจากมูลค่าเพิ่ม (ร้อยละ)

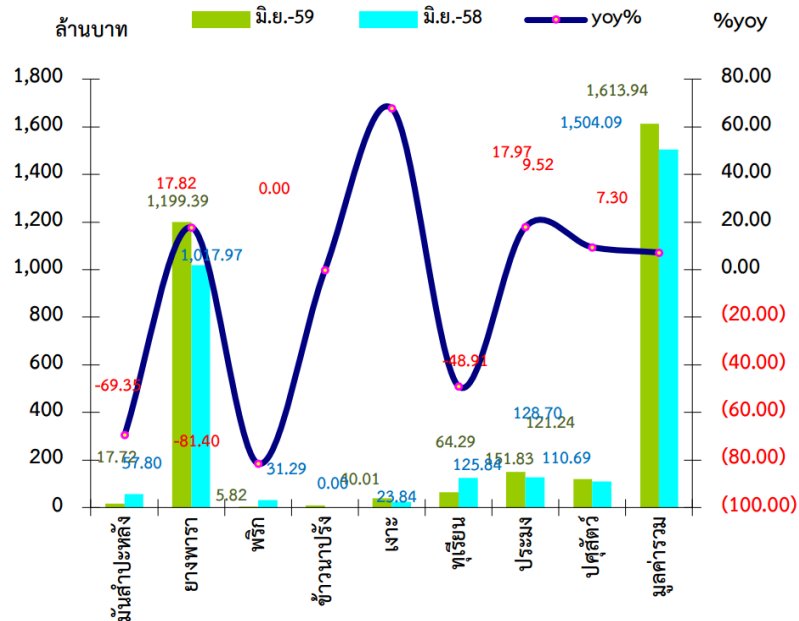
- สาขาเกษตรกรรม มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 18,514 ล้านบาท (29.5%)
- สาขาการศึกษา มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 14,420 ล้านบาท (23.0%)
- สาขาการขนส่งขายปลีก มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 6,249 ล้านบาท (10.0%)
- สาขาทวิกลางทางการเงิน มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 4,385 ล้านบาท (7.0%)
- สาขาอุตสาหกรรม มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 3,883 ล้านบาท (6.2%)
- สาขาการก่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 2,730 ล้านบาท (4.4%)
- สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 2,680 ล้านบาท (4.3%)
- สาขาบริหารราชการแผ่นดินฯ มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 2,426 ล้านบาท (3.9%)
- สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 2,244 ล้านบาท (3.6%)
- สาขาอื่น ๆ มูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 5,231 ล้านบาท (8.3%)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

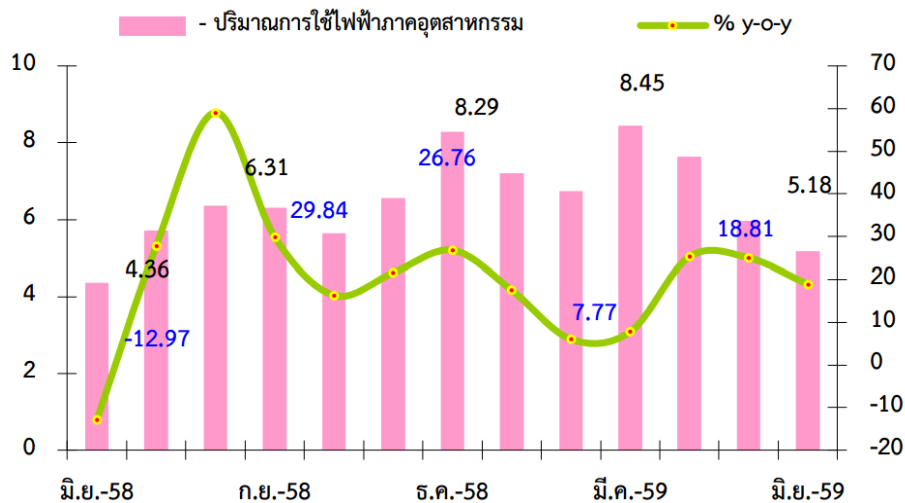
ภาคการเกษตร

ภาคเกษตรโดยรวม มีมูลค่า 1,613.94 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 7.30 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากมูลค่าผลผลิต ด้านเกษตรกรรม จำนวน 1,340.87 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 76.18 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.02 จากมูลค่ายางพารา ข้าวนาปรัง และเงาะที่เพิ่มขึ้น จากปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นมาก ในเดือนนี้ มูลค่าผลผลิตด้านประมง จำนวน 151.83 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 23.13 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.97 จากปริมาณ การจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติและปริมาณสัตว์น้ำจาก การเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้น และมูลค่าผลผลิตรวม ด้านปศุสัตว์จำนวน 121.24 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 10.54 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.52 จากมูลค่าผลผลิตโค สุกร และไก่เนื้อ

ภาคอุตสาหกรรม

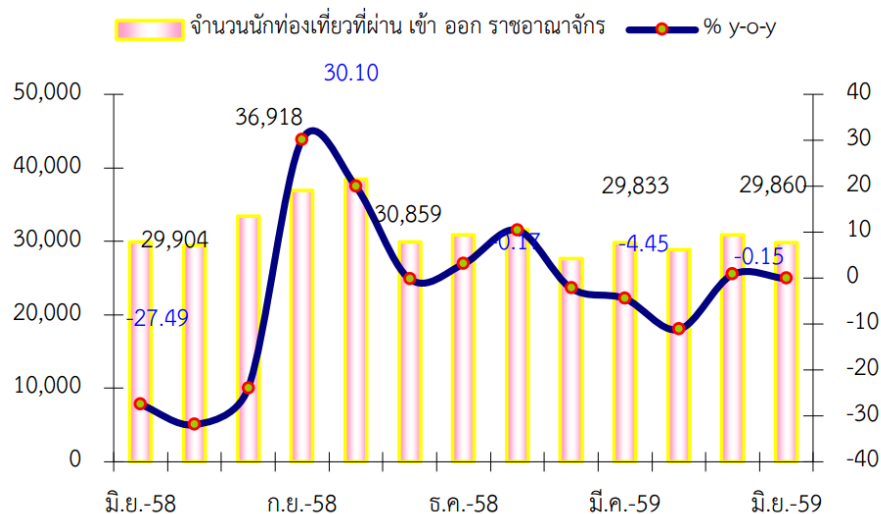
ภาคอุตสาหกรรมโดยรวมขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของ ปีที่ผ่านมา โดยในเดือนนี้มี โรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนใหม่ จำนวน 3 โรง โดยเป็นโรงงานทอผ้าไหมเส้นและเก็บรักษาพืชผลทางการ เกษตร โรงงานผลิตแผ่นหลังคาเหล็กกริดลอน และโรงงานผลิตอาหารสำเร็จรูปจาก เมล็ดพืชหรือหัวพืช มีมูลค่า การจดทะเบียน 29.05 ล้านบาท ส่งผลให้มี จำนวนโรงงานสะสมในจังหวัด จำนวน 542 โรง มีทุนจดทะเบียน สะสม จำนวน 12,450.20 ล้านบาท และปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม จำนวน 5.18 ล้านกิโลวัตต์/ชม. เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.81 เมื่อเทียบกับเดือน เดียวกันของปีที่ผ่านมาตามปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น

ภาคบริการและการท่องเที่ยว

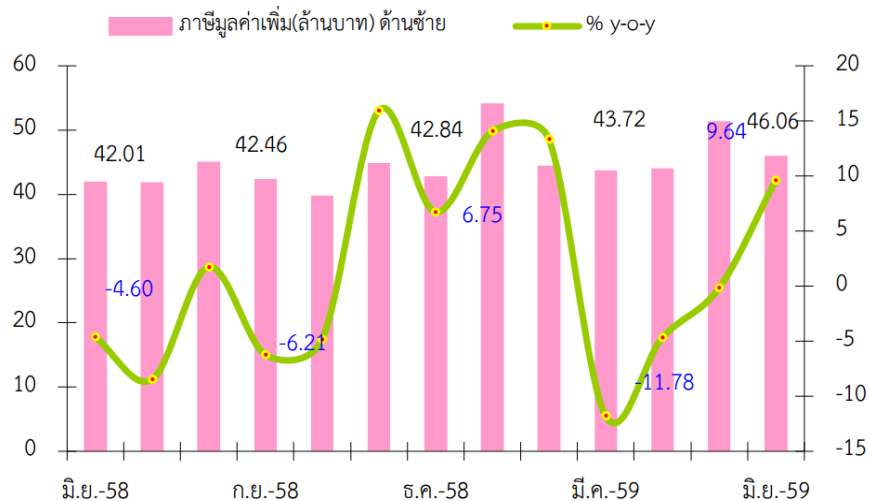
ภาคบริการและการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยรวมขยายตัว เมื่อ เทียบกับเดือนเดียวกันของ ปีที่ผ่านมา พิจารณาจาก ภาษีบำรุงท้องถิ่นจาก โรงแรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.56 จำนวนผู้เข้าชมศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์

น้ำเทศบาล เมืองศรีสะเกษ มีจำนวน 11,473 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.49 และจำนวน นักท่องเที่ยวอุทยาน
แห่งชาติเขาสระบุรี มีจำนวน 5,044 คน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 24.48 ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า
- ออก ราชอาณาจักร จำนวน 29,860 ราย ลดลงร้อยละ 0.15

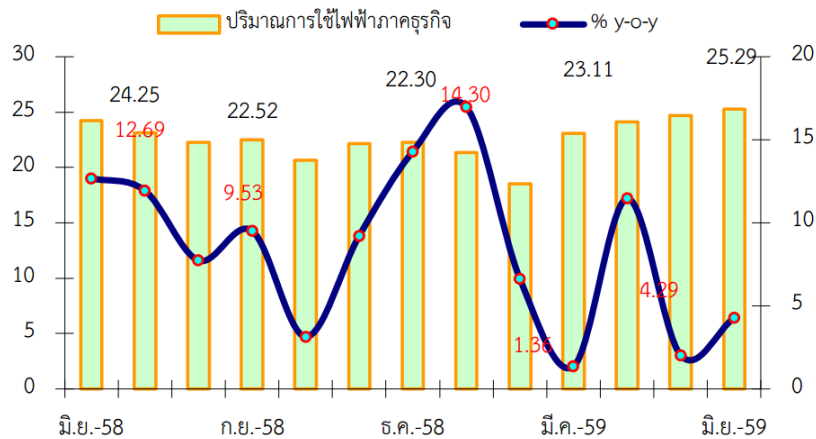
ภาคการบริโภค

การบริโภคภาคเอกชนโดยรวมขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกัน ของปีผ่านมา พิจารณาจากเครื่องชี้การบริโภคภาคเอกชน ได้แก่ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บได้จำนวน 46.06 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.64 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของครัวเรือน จำนวน 35.45 ล้านกิโลวัตต์/ชม. เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.90 จำนวนรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ จำนวน 2,428 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.44 และจำนวนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลจดทะเบียนใหม่ จำนวน 250 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.05 ซึ่งเป็นการขยายตัวตามรายได้ เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น

ภาคการลงทุน

การลงทุนภาคเอกชนโดยรวมขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของ ปีที่ผ่านมา พิจารณาจากการใช้ไฟฟ้าภาคธุรกิจ 25.29 ล้านกิโลวัตต์/ชม. เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.29 และจำนวนธุรกิจที่จดทะเบียนใหม่ในเดือนนี้มี จำนวน 18 ราย รวมเงินทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 129.60 ล้านบาท ในขณะที่ ปริมาณจำนวนรถยนต์พาณิชย์จดทะเบียนใหม่ จำนวน 351 คัน ลดลง ร้อยละ 5.65

ภาคการใช้จ่ายภาครัฐ

การใช้จ่ายภาครัฐโดยรวมขยายตัวร้อยละ 31.67 เมื่อเทียบกับเดือน เดียวกันของปีที่ผ่านมา จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และ การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 1,811.41 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 435.65 ล้านบาท จากการเบิกจ่าย งบประมาณ 1,360.89 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 530.09 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 63.80 และการเบิกจ่ายงบลงทุน จำนวน 450.52 ล้านบาท ลดลง 94.44 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.33 การจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 161.68 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 21.96 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.72 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามล าดับ สำหรับดุลเงินงบประมาณ ในเดือน มิถุนายน 2559 ขาดดุล จำนวน 1,314.60 ล้านบาท

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	รายได้ จัดเก็บ	รายจ่ายเงิน งบประมาณ	ดุลการคลัง
มิ.ย. 59	155.36	1,811.41	-1,656.05
มิ.ย. 58	139.72	1,375.76	-1,236.04
อัตราการขยายตัว	15.64	31.67	

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

มูลค่าการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา มีมูลค่า 101.13 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้น 18.92 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 23.01 จากการส่งออกมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 97.93 ล้านบาท มีรายละเอียดดังนี้

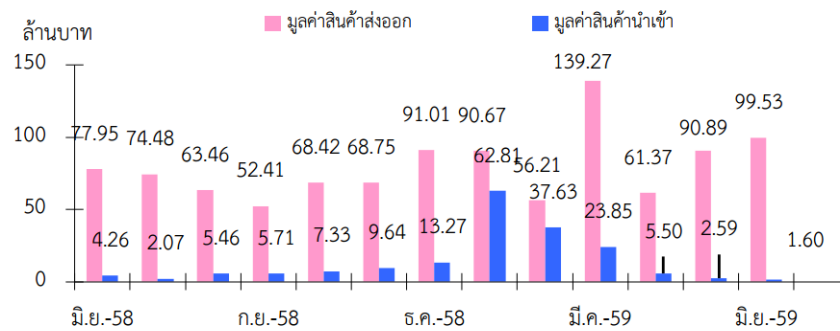
มูลค่าการส่งออก จำนวน 99.53 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 21.58 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.68 สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องดื่มน้ำผลไม้ เกือบแปด ผงซักฟอก เครื่องดื่มนมถั่วเหลือง เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า จำนวน 2.59 ล้านบาท ลดลง 3.72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 58.95 สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ พริกแห้ง น้ำมันยาง ชัน ส่วนของพรรณไม้เปลือกบก เป็นต้น

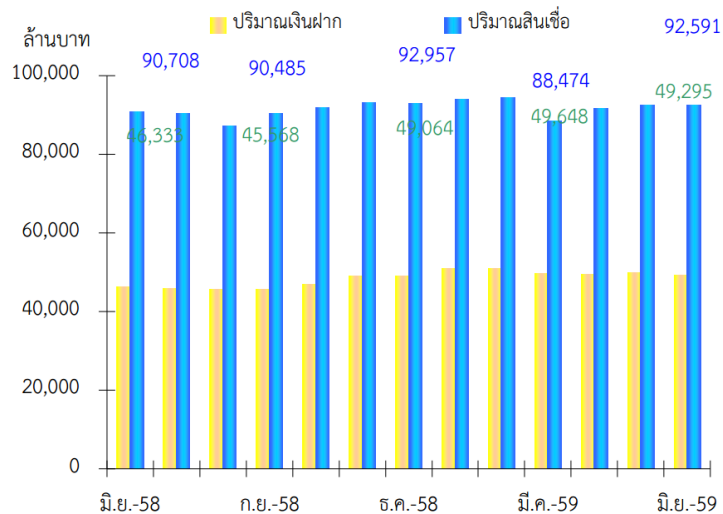
หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มิ.ย. 59	99.53	1.60	97.93
มิ.ย. 58	77.95	4.26	73.69
อัตราการขยายตัว	27.68	-62.44	32.89

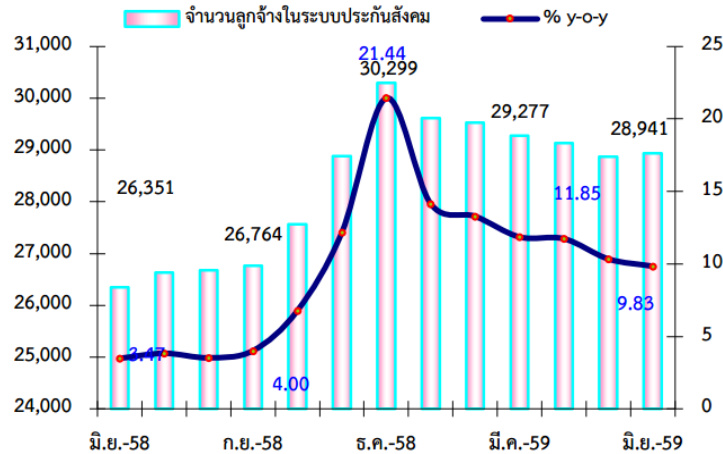
ภาคการเงิน

เดือนมิถุนายน 2559 ปริมาณเงินรวมทั้งจังหวัดเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ เดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา พิจารณาจาก ปริมาณสินเชื่อ จำนวน 92,590.70 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 1,882.27 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.08 จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ และ ธกส. ปริมาณเงิน ฝาก จำนวน 49,295.08 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจำนวน 2,962.23 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.39 จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินฝาก ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน และ ธกส. สำหรับอัตราปริมาณสินเชื่อสะสมเป็นร้อยละ 187.83 ของเงินฝากสะสม

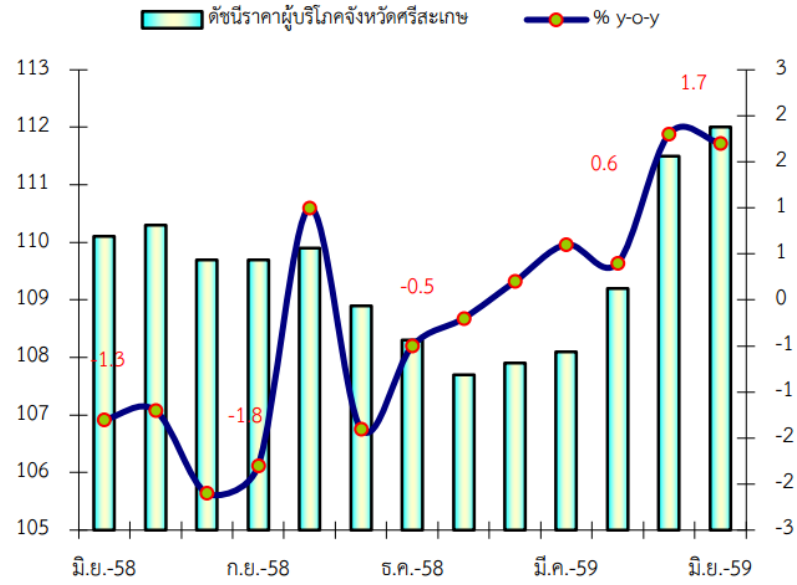
การจ้างงาน

การจ้างงานในจังหวัดเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา พิจารณาจากจำนวนลูกจ้างในระบบประกันสังคม จำนวน 28,941 ราย เพิ่มขึ้น 2,590 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.83 ขณะที่มีการบรรจุคนเข้าทำงาน 328 ราย มีจำนวนตำแหน่งงานว่าง 317 อัตรา

ดัชนีราคาผู้บริโภค

ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดศรีสะเกษ เดือนมิถุนายน 2559 เท่ากับ 112.0 เมื่อเทียบกับมิถุนายน 2558 ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 1.7 โดยมีดัชนี ราคา หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ปรับราคาสูงขึ้นร้อยละ 4.8 ได้แก่ ผักและผลไม้ปรับราคาสูงขึ้นร้อยละ 21.2 ไข่และผลิตภัณฑ์ นม ปรับราคาสูงขึ้นร้อยละ 8.6 ปลาและสัตว์น้ำ ปรับราคาสูงขึ้นร้อยละ 4.3 เนื้อสัตว์ปรับราคาสูงขึ้นร้อยละ 2.2 ส่วนเครื่องประกอบอาหาร ปรับราคาลดลงร้อยละ 1.7 ส่วนดัชนีราคาหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและ เครื่องดื่ม ปรับราคาลดลงร้อยละ 1.3 ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง ปรับราคา ลดลงร้อยละ 10.1 และหมวดเคหสถาน ปรับราคาลดลงร้อยละ 1.8 หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ปรับราคาสูงขึ้นร้อยละ 13.6

ส่วนที่ 2

ข้อมูลศักยภาพของอุตสาหกรรมในจังหวัดศรีสะเกษ

1. ศักยภาพของอุตสาหกรรมในจังหวัดศรีสะเกษ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดศรีสะเกษ สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) แบบ Bottom up ณ ราคาประจำปี 2556 คาดว่ามีมูลค่า 82,605 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 4,721 ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา ผลิตภัณฑ์มวลจังหวัดศรีสะเกษต่อประชากร (Gross Provincial Products Per Capita) เท่ากับ 78,897 บาทต่อคน เพิ่มขึ้น 4,759 บาทจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 6.3 จากจำนวนประชากร 1.04 ล้านคน อัตราการขยายตัวร้อยละ 0.1 ลดลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 0.3 ในปีที่ผ่านมา จากการลดลงของมูลค่าเพิ่มสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ สาขาอุตสาหกรรม สาขาไฟฟ้า ประปา สาขาการศึกษา และการขยายตัวในอัตราที่ลดลงของสาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาทวิกลางทางการเงิน และสาขาบริการชุมชนฯ

ภาคเกษตร มีมูลค่า 32,023 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 28,934 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 3,089 ล้านบาท อัตราการเจริญเติบโต หดตัวร้อยละ 3.2 ปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 7.7 ในปีที่ผ่านมา จากสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ หดตัวร้อยละ 3.5 จากปริมาณพืชที่ลดลงเนื่องจากเกิดภัยแล้งในบางพื้นที่ และสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย และปริมาณสัตว์เศรษฐกิจที่ลดลง ประกอบด้วย โค และกระบือที่ปริมาณลดลง สำหรับสาขาประมง ขยายตัวร้อยละ 15.1 จากกิจกรรมการจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ

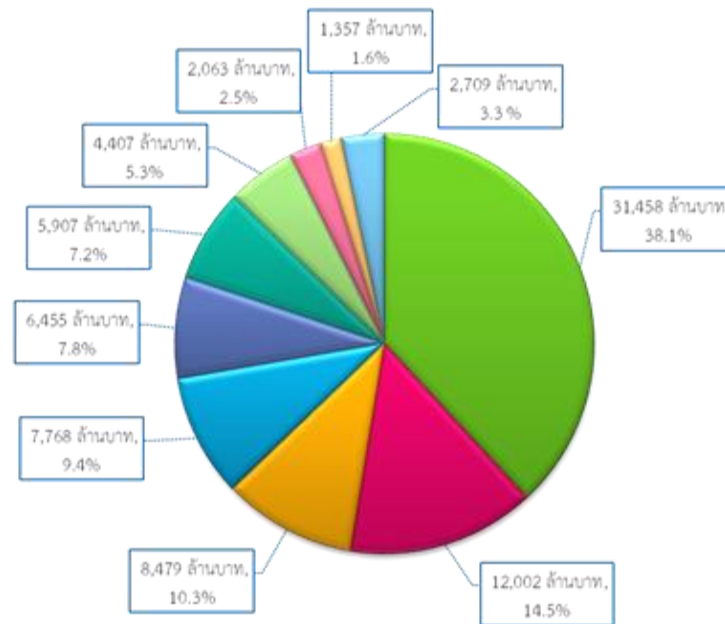
ภาคนอกเกษตร มีมูลค่า 50,582 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 48,950 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 1,632 ล้านบาท อัตราการเจริญเติบโตขยายตัวร้อยละ 2.2 ลดลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 6.1 ในปีที่ผ่านมา จากสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ขยายตัวร้อยละ 12.5 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 10.4 สาขาบริหารราชการแผ่นดินฯ ขยายตัวร้อยละ 6.7 สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน ขยายตัวร้อยละ 6.4 สาขาการบริการด้านสุขภาพฯ ขยายตัวร้อยละ 6.0 สาขาขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 6.2 สาขาทวิกลางทางการเงิน ขยายตัวร้อยละ 5.8 สาขาการขนส่งการขายปลีก การซ่อมแซมฯ ขยายตัวร้อยละ 5.1 สาขาก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.3 สาขาบริการชุมชนฯ ขยายตัวร้อยละ 1.1 ในขณะที่สาขาลูกจ้างในครัวเรือน หดตัวร้อยละ 5.8 สาขาอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 14.9 สาขาไฟฟ้า ประปา หดตัวร้อยละ 10.6 และสาขาการศึกษา หดตัวร้อยละ 2.6

โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดศรีสะเกษ

โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2556 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี การผลิตที่สำคัญ 5 อันดับแรก คือ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ร้อยละ 38.1 สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ ร้อยละ 14.5 สาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 10.3 สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ร้อยละ 7.8 และสาขาการศึกษา ร้อยละ 9.4

โครงสร้างการผลิต ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2556

- สาขาเกษตรกรรม
- สาขาการขนส่ง - ขายปลีก
- สาขาอุตสาหกรรม
- สาขาการศึกษา
- สาขาอสังหาริมทรัพย์
- สาขาตัวกลางทางการเงิน
- สาขาการบริหารราชการ
- สาขาการบริการด้านสุขภาพ
- สาขาก่อสร้าง
- สาขาอื่นๆ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดศรีสะเกษ ณ ราคาประจำปี

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)				อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)				โครงสร้างการผลิต (ร้อยละ)			
	2553	2554	2555	2556	2553	2554	2555	2556	2553	2554	2555	2556
ภาคเกษตร	24,313	32,717	28,934	32,023	0.6	34.6	-1.6	10.7	38.0	43.0	37.2	38.8
สาขาเกษตรกรรมฯ	23,998	31,938	28,457	31,458	2.1	33.1	-10.9	10.6	37.5	42.0	36.5	38.1
สาขาประมง	315	779	477	565	-52.2	147.	-38.8	18.5	0.5	1.0	0.6	0.7
ภาคนอกเกษตร	39,698	43,384	48,950	50,582	13.8	9.3	12.8	3.2	62.0	57.0	62.8	61.2
สาขาเหมืองแร่ ฯ	54	42	40	56	30.8	-24.0	-4.9	39.8	0.1	0.1	0.1	0.1
สาขาอุตสาหกรรม	7,938	9,454	9,357	8,479	36.9	19.1	-1.0	-9.4	12.4	12.4	12.0	10.3
สาขาไฟฟ้า ประปา ฯ	574	646	727	605	22.1	12.5	12.6	-16.8	0.9	0.9	0.9	0.7
สาขาก่อสร้าง	1,145	1,306	1,306	1357	39.7	14.1	0.0	3.9	1.8	1.7	1.7	1.6
สาขาการขายส่ง -ขาย	9,037	9,953	11,153	12,002	8.0	10.1	12.1	7.6	14.1	13.1	14.3	14.5
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	295	335	359	397	46.5	13.5	7.2	10.5	0.5	0.4	0.5	0.5
สาขาการขนส่ง	502	544	562	605	-0.6	8.4	3.2	7.6	0.8	0.7	0.7	0.7
สาขาตัวกลางทางการเงิน	4,249	4,712	5,297	5,907	23.3	10.9	12.4	11.5	6.6	6.2	6.8	7.2
สาขาอสังหาริมทรัพย์	4,927	4,975	5,982	6,455	-6.4	1.0	20.2	7.9	7.7	6.5	7.7	7.8
สาขาการบริหารราชการฯ	3,329	3,619	4,052	4,407	8.6	8.7	12.0	8.8	5.2	4.8	5.2	5.3
สาขาการศึกษา	5,452	5,472	7,577	7,768	9.3	0.4	38.5	2.5	8.5	7.2	9.7	9.4
สาขาการบริการด้านสุขภาพ	1,649	1,802	1,946	2063	6.0	9.3	8.0	3.0	2.6	2.4	2.5	2.5
สาขบริการชุมชน ฯ	361	393	399	417	19.4	8.8	1.4	4.6	0.6	0.5	0.5	0.5
สาขาถูกจ้างในครัวเรือน	186	131	193	64	207.	-29.8	47.9	-7.4	0.3	0.2	0.3	0.1
Gross Provincial Product (GPP)	64,011	76,101	77,884	82,605	8.4	18.9	2.3	6.0	100	100	100	100
Per Capita GPP (Baht)	60,655	72,255	74,138	78,897	12.0	19.1	2.6	6.3				
Population (1,000 persons)	1,055	1,053	1,051	1,047	-3.2	-0.2	-0.3	-0.3				

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดศรีสะเกษ ณ ราคาคงที่

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)				อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)				โครงสร้างการผลิต (ร้อยละ)			
	2553	2554	2555	2556	2553	2554	2555	2556	2553	2554	2555	2556
ภาคเกษตร	22,313	24,654	22,757	22,031	4.3	10.5	-7.7	-3.2	41.4	42.1	38.7	37.5
สาขาเกษตรกรรมฯ	22,001	24,146	22,393	21,612	5.5	9.8	-7.3	-3.5	40.8	41.2	38.1	36.7
สาขาประมง	312	580	364	419	-40.5	86.3	-37.2	15.1	0.6	0.9	0.6	0.7
ภาคนอกเกษตร	31,560	33,935	36,001	36,792	7.0	7.5	6.1	2.2	58.6	57.9	61.3	62.5
สาขาเหมืองแร่ ฯ	44	45	47	50	16.8	1.6	3.5	6.1	0.1	0.1	0.1	0.1
สาขาอุตสาหกรรม	4,017	4,285	4,455	3,790	8.2	6.7	4.0	-14.9	7.5	7.3	7.6	6.4
สาขาไฟฟ้า ประปา ฯ	359	378	397	355	13.7	5.3	4.9	-10.6	0.7	0.7	0.7	0.6
สาขาก่อสร้าง	1,038	1,126	907	937	32.2	8.5	-19.5	3.3	1.9	1.9	1.5	1.6
สาขาการขนส่ง -ขาย	6,787	8,320	8,691	9,138	2.6	22.6	4.5	5.1	12.6	14.2	14.8	15.5
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	218	226	260	287	11.1	4.0	14.9	10.4	0.4	0.4	0.4	0.5
สาขาการขนส่ง	576	646	681	723	9.0	12.3	5.3	6.2	1.1	1.1	1.2	1.2
สาขาค้ากลางทางการเงิน	3,544	3,765	4,117	4,354	14.3	6.2	9.4	5.8	6.6	6.4	7.0	7.4
สาขาอสังหาริมทรัพย์	4,899	4,960	4,936	5,555	-0.2	1.2	-0.5	12.5	9.1	8.5	8.4	9.4
สาขาการบริหารราชการฯ	3,092	3,358	3,530	3,768	7.0	8.6	5.1	6.7	5.7	5.7	6.0	6.4
สาขาการศึกษา	4,956	4,749	5,814	5,664	7.9	-4.2	22.4	-2.6	9.2	8.1	9.9	9.6
สาขาการบริการด้านสุขภาพ	1,527	1,664	1,695	1,796	4.6	9.0	1.8	6.0	2.8	2.8	2.9	3.1
สาขาบริการชุมชน ฯ	330	334	339	343	12.1	1.3	1.7	1.1	0.6	0.6	0.6	0.6
สาขาลูกจ้างในครัวเรือน	173	79	132	32	164.3	-54.1	65.9	-5.8	0.3	0.1	0.2	0.1
Gross Provincial Product (GPP)	53,873	58,592	58,759	58,823	5.9	8.8	0.3	0.1	100	100	100	100
Population (1,000 persons)	1,055	1,053	1,051	1,047	-3.2	-0.2	-0.3	-0.3				

2. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดศรีสะเกษ (Positioning)

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของจังหวัดศรีสะเกษ โดยเน้นในเรื่องทางด้านเศรษฐกิจและสร้างรายได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ดังภาพข้างล่างนี้

3. ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน รวมทั้งสิ้น 510 โรงงาน เงินลงทุนรวม 10,964.79 ล้านบาท มีการจ้างงาน 4,936 คน แยกตามจำพวกโรงงาน ได้ดังนี้

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
จำพวกที่ 2	102	166.70	641
จำพวกที่ 3	408	10,798.09	4,295
รวม	510	10,964.79	4,936

ขนาดของโรงงาน

โรงงานส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท) จำนวน 474 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 92.94 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนมากกว่า 50 ล้านบาท ถึง 200 ล้านบาท) จำนวน 29 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.68 ของจำนวนโรงงานทั้งหมดและโรงงานขนาดใหญ่ (เงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท) จำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 1.37 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ขนาดโรงงาน	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
โรงงานขนาดเล็ก	474	3,530.95	4,057
โรงงานขนาดกลาง	29	2,097.01	547
โรงงานขนาดใหญ่	7	5,336.83	332
รวม	510	10,964.79	4,936

ประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการมากที่สุด คือ โรงงานซ่อม เคาะพ่นสีรถยนต์ 68 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ โรงงานทำวงกบ ประตู-หน้าต่างจากไม้ 51 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด โรงสีข้าว 48 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.41 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด โรงงานผลิตภัณฑ์คอนกรีต 40 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.84 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด และโรงงานทำมันเส้น 35 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.86 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ที่	ลำดับ ประเภท	ประกอบกิจการ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	95(1)	ซ่อม เคาะพ่นสีรถยนต์	68	913.74	542
2	34(2)	ทำวงกบประตูหน้าต่างจากไม้	51	129.63	318
3	9(1)	สีข้าว	48	1,735.91	645
4	58(1)	ทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต	40	384.32	295
5	9(6)	ทำมันเส้น	35	187.18	132
6	64(13)	เชื่อมโลหะ	21	18.16	42
7	2(1)	อบข้าวเปลือก/อบเมล็ดพืช	19	510.86	119
8	3(4)	ดูดทราย	19	39.35	67
9	14	ผลิตน้ำแข็ง	18	214.63	150
10	64(12)	ตัด เเจาะ เชื่อมโลหะ/หลังคาเหล็กกรีดลอน	18	130.57	90

แหล่งที่ตั้งโรงงาน

ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	เมือง	117	1,910.20	1,409
2	กันทรลักษณ์	91	1,618.27	739
3	ราษีไศล	55	421.85	314
4	อุทุมพรพิสัย	51	581.79	469
5	ขุนหาญ	39	1,350.58	525
6	กันทรารมย์	33	390.66	214
7	ขุขันธ์	31	460.58	262
8	ไพรบึง	13	55.76	68
9	เบญจลักษณ์	13	2,458.80	147
10	พยุห์	13	74.81	81
11	ห้วยทับทัน	12	383.30	120
12	ศีลาลาด	8	6.62	32
13	วังหิน	7	93.58	62
14	โนนคูณ	6	1,082.00	124
15	ปรางค์กู่	4	4.12	16
16	บึงบูรพ์	4	11.14	80

ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
17	ภูสิงห์	4	7.93	21
18	โพธิ์ศรีสุวรรณ	4	5.11	39
19	ศรีรัตนะ	3	7.32	59
20	ยางชุมน้อย	1	40.00	150
21	น้ำเกลี้ยง	1	0.20	5
22	เมืองจันทร์	-	-	-
รวม		510	10,964.79	4,936

หมวดอุตสาหกรรม

จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการทั้งหมด 510 โรงงาน สามารถแบ่งเป็นหมวดอุตสาหกรรมตามลักษณะการประกอบกิจการได้ 21 หมวดอุตสาหกรรม โดยมีหมวดอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการมาก 5 อันดับแรก ดังนี้

- 1) หมวดอุตสาหกรรมการเกษตร ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทโรงสีข้าว, อบเมลดพืช, ทำมันเส้น, แป้งขนมจีน เป็นต้น จำนวน 117 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.94 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- 2) หมวดอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทเลื่อยไม้, แปรรูปไม้ ทำวงกบประตู หน้าต่างจากไม้ เป็นต้น จำนวน 74 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.51 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- 3) หมวดอุตสาหกรรมขนส่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทซ่อม เคาะพ่นสีรถยนต์, ซ่อมเครื่องยนต์ เป็นต้น จำนวน 71 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.92 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- 4) หมวดอุตสาหกรรมโลหะ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จ เป็นต้น จำนวน 45 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.82 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- 5) หมวดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทกลึง เชื่อมโลหะ, ผลิตหลังคาเหล็กรีดลอน เป็นต้น จำนวน 44 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.63 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ที่	รายการ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	อุตสาหกรรมกระดาษ	117	3,187.05	1,120
2	อุตสาหกรรมอาหาร	38	436.77	348
3	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	2	11.75	23
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	2	46.10	162
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	10	67.70	601
6	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	-	-	-
7	อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	74	316.87	521
8	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	9	12.57	213
9	อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	-	-	-
10	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	-	-	-
11	อุตสาหกรรมเคมี	8	75.56	76
12	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	7	182.97	44
13	อุตสาหกรรมยาง	9	1,338.56	225
14	อุตสาหกรรมพลาสติก	6	37.26	55
15	อุตสาหกรรมโลหะ	45	399.94	331
16	อุตสาหกรรมโลหะ	-	-	-
17	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	44	160.40	192
18	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	25	55.39	114
19	อุตสาหกรรมไฟฟ้า	-	-	-
20	อุตสาหกรรมขนส่ง	71	987.29	580
21	อุตสาหกรรมอื่นๆ	43	3,648.55	331
รวม		510	10,964.79	4,936

อุตสาหกรรมส่งออก

1. บริษัท บางซื่อโรงสีไฟเจียเม้ง จำกัด ประกอบกิจการโรงสีข้าว ตั้งอยู่ที่ 439 ถ.ศรีสะเกษ-กันทรลักษณ์ ม.6 ต.โพนข่า อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหสยามฟาร์ม ประกอบกิจการต้มหนังหรืออบฟิช, การผสมแป้งและน้ำส้มสายชู (แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการส่งออก) ตั้งอยู่ที่ 64 ม.13 ต.สี อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีข้าวตั้งแซะแย้ง ประกอบกิจการโรงสีข้าว ตั้งอยู่ที่ 71 ต.โนนค้อ อ.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ
4. บริษัท เอี่ยมศิริแป้งมัน จำกัด ประกอบกิจการผลิตแป้งมันสำปะหลัง ตั้งอยู่ที่ 49 ม.11 ต.จานใหญ่ อ.กันทรลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ
5. บริษัท พัฒนกิจ วัสดุขีพ จำกัด ประกอบกิจการผลิตชิ้นไม้สับจากไม้ยูคาลิปตัสเพื่อจำหน่าย ตั้งอยู่ที่ 141 ม.1 ต.ดินแดง อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ

อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 200 ล้านบาทขึ้นไป

1. บริษัท โรงสีหิรัญย์เจริญ จำกัด ประกอบกิจการสีข้าว ตั้งอยู่ที่ ถ.กันทรลักษณ์-เดชอุดม ม.5 ต.ท่าคล้อ
2. บริษัท ยูนิเวอร์แซล โพรไวเดอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า กำลังการผลิต 2.99 เมกะวัตต์ ผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ตั้งอยู่ที่ ถ.ศรีสะเกษ-คูซอด ม.4 ต.หญ้าปล้อง อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 362 ล้านบาท คนงาน 20 คน
3. บริษัท เอี่ยมศิริแปงมัน จำกัด ประกอบกิจการผลิตแปงมันสำปะหลัง ตั้งอยู่ที่ 49 ม.11 ต.จานใหญ่ อ.กันทรลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 670.90 ล้านบาท คนงาน 77 คน
4. บริษัท ตั้งแซ่แย้ม กรีน พาวเวอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวภาพ ตั้งอยู่ที่ 71/2 ม.7 ต.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 850 ล้านบาท คนงาน 34 คน
5. บริษัท เอสพีพี ดฟร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ตั้งอยู่ที่ ม.2 ต.ท่าคล้อ อ.เบญจลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 892.40 ล้านบาท คนงาน 29 คน
6. องค์การสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบกิจการผลิตยางแท่ง STR 20 ตั้งอยู่ที่ ม.4, ม.5, ม.7 ต.ไพร อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 1,154.60 ล้านบาท คนงาน 120 คน
7. บริษัท เอสพีพี ทรี จำกัด ประกอบกิจการผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ตั้งอยู่ที่ ม.2 ต.ท่าคล้อ อ.เบญจลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 1,189.92 ล้านบาท คนงาน 37 คน

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและภัยคุกคาม) (SWOT Analysis)

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (Internal and External) เป็นกระบวนการสำคัญยิ่งต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อได้ทราบว่าสถานการณ์ภายในและภายนอกองค์กรเป็นอย่างไร ปัจจัยใดที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน ปัจจัยใดเป็นโอกาสหรืออุปสรรค จะช่วยให้การกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำจุดแข็ง (Strength) ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์และหาวิธีการในการลดจุดอ่อน (Weakness) ให้น้อยลงทั้งนี้การประเมินอย่างรอบด้านทำให้ได้ทราบโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ที่องค์กรเผชิญอยู่จนจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ โดยหลักการพื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์ได้ใช้หลัก PEST Analysis ซึ่งองค์ประกอบของ PEST มีดังนี้

1) Political Environment: P คือ สภาพแวดล้อมด้านการเมืองซึ่งเป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ เช่น กฎระเบียบและมาตรการส่งเสริมของรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษี ระดับการช่วยเหลือของรัฐ จำนวนสิทธิบัตร กฎระเบียบในการป้องกันสิ่งแวดล้อม กฎหมายการจ้างงาน การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาล และการเลือกตั้งของท้องถิ่น เมือง และระดับชาติ เป็นต้น

2) Economic Environment: E คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ โดยเป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาค/ระดับจุลภาค ซึ่งหมายถึงระบบเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (Gross Provincial Product) อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย การว่างงาน การค้าชายแดน การให้สินเชื่อการบริโภคของประชาชน การลงทุนของภาคเอกชน อัตราภาษี เป็นต้น

3) Sociocultural Environment: S คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางด้านสังคม วัฒนธรรม ประชากรศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายรวมถึงโครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม ประชากรศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม ที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ เช่น อัตราการอพยพย้ายถิ่น ทิศนคติต่อการลงทุน การควบคุมมลพิษ มลพิษทางน้ำและอากาศ จำนวนของนักเรียนและบัณฑิตที่จบมัธยมปลาย ความรับผิดชอบต่อสังคม ระดับการศึกษาเฉลี่ย ความคับคั่งของจราจร และทัศนคติต่อการทำงาน เป็นต้น

4) **Technological Environment: T** คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น

PEST Analysis

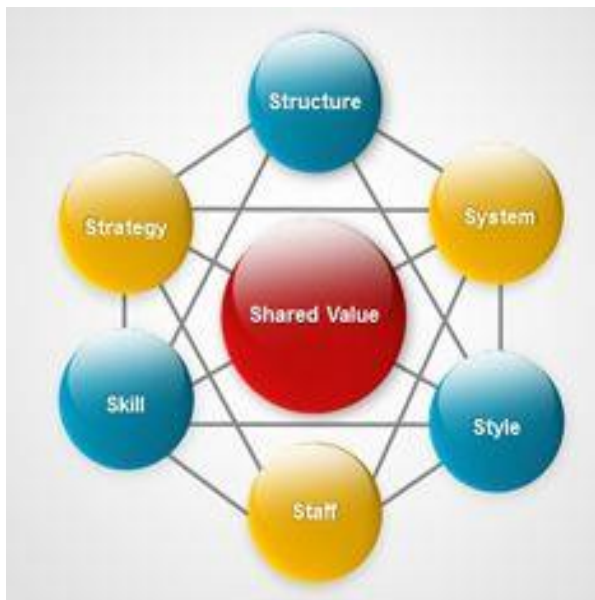
เกณฑ์การ

ให้คะแนน

- 4 หมายถึง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถดักตวงจากโอกาสที่เกิดขึ้นได้มากที่สุด หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถรับมือจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้นได้มากที่สุด
- 3 หมายถึง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถดักตวงจากโอกาสที่เกิดขึ้นได้มาก หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถรับมือจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้นได้มาก
- 2 หมายถึง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถดักตวงจากโอกาสที่เกิดขึ้นได้น้อย หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถรับมือจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้นได้น้อย
- 1 หมายถึง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถดักตวงจากโอกาสที่เกิดขึ้นได้น้อยที่สุด หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถรับมือจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้นได้น้อยที่สุด

2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) เพื่อพิจารณาว่าการดำเนินงานจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษในอดีตที่ผ่านมา มีจุดแข็งและจุดอ่อนอะไรบ้าง โดยอาศัยปัจจัยภายใน โดยใช้หลักการ The McKinsey 7s Framework ในมิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การบริหารจัดการ ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยม ดังนี้

1) **Staff** บุคลากรจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ มีความพร้อมมากน้อยเพียงใดและมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

2) **Skill** บุคลากรมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญมากน้อยเพียงใด มีทักษะในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจหลักหรือไม่ อย่างไร

3) **Style** รูปแบบการบริหารเป็นอย่างไรและมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร

4) **Structure** ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษมีโครงสร้างการทำงานหรือโครงสร้างขององค์กรในระดับต่างๆ สนับสนุนหรือเป็นแรงต้าน ในการดำเนินงานหรือไม่ อย่างไร

5) **Strategy** อุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษมีการกำหนดกลยุทธ์ หรือมียุทธศาสตร์อย่างไร สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในหรือไม่ อย่างไร

6) **System** ระบบการทำงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุ และอุปกรณ์ในการทำงานเป็นอย่างไร มีจุดอ่อนหรือจุดแข็งอะไรบ้าง อย่างไร

7) **Shared Value** บุคลากรและองค์กรมีค่านิยมอะไร และค่านิยมดังกล่าวสร้างความเข้มแข็งหรืออ่อนแอให้กับองค์กรหรือไม่ อย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน

- 4 หมายถึง จุดแข็งหลักของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 3 หมายถึง จุดแข็งรองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 2 หมายถึง จุดอ่อนรองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 1 หมายถึง จุดอ่อนหลักของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

จากปัจจัยที่วิเคราะห์มาข้างต้นสามารถสรุปโอกาส และอุปสรรคได้ รวมทั้งได้จัดลำดับความสำคัญโดยให้ผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละคนเลือกข้อที่คิดว่าสำคัญที่สุดมาเพียงหนึ่งข้อ ดังนี้

โอกาส (Opportunities : O)

1. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของรัฐในการสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทย ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า การพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการ ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร พัฒนาการออกแบบสินค้าและผลิตภัณฑ์

2. เอกชนรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาพืชเศรษฐกิจ เช่น วิสาหกิจชุมชนเกษตรทิพย์, ศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่มแสง

3. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของรัฐในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม

4. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรของรัฐในการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากล ส่งเสริมความแข็งแกร่งของตราสินค้า จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรรวมทั้งเร่งรัดการเจรจาหาพันธมิตรที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อแปรรูปขั้นต้นของสินค้าเกษตร

5. วัตถุดิบหรือผลผลิตทางการเกษตรสามารถนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านได้ เนื่องจากต้นทุนในการผลิตต่ำกว่าประเทศไทย (contract farming and business matching)

6. นโยบายการค้าเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานบางประเภทในกลุ่มประเทศ ASEAN โดยไม่มีเงื่อนไขในปี พ.ศ. 2559 อาจทำให้เกิดการเคลื่อนไหลของแรงงานระหว่างประเทศในสถานประกอบการอุตสาหกรรม

7. อบจ.ศรีสะเกษมีนโยบายในการส่งเสริมการค้าชายแดนอยู่แล้ว

8. นโยบายจังหวัดมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพจากการค้าชายแดน เช่น การทำตลาดโรงเกลือ

9. ในจังหวัดศรีสะเกษมีโรงงานกำจัดขยะอยู่แล้วและมีนโยบายที่จะต่อยอดเป็นโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

10. จังหวัดศรีสะเกษจัดทำโครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนโดยจะสนับสนุนงบประมาณชุมชนละ 1,000,000 บาท

อุปสรรค (Threats: T)

1. ผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศส่งผลให้ไม่สามารถคาดการณ์ปริมาณผลผลิตต่อปีได้ เช่น ภัยแล้งทำให้ปริมาณผลผลิตลดลง อุทกภัยทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ส่งผลให้สถานประกอบการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตบางช่วงเวลา
2. เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงจากสินค้าเกษตรที่นำมาจากประเทศเพื่อนบ้าน
3. ราคาข้าวมีราคาที่ผันผวนและมีแนวโน้มที่จะต่ำลง
4. หน่วยงานภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินนโยบายที่จะเป็นประโยชน์ต่อคนในจังหวัด
5. โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
6. ขาดการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่ เช่น ส่งเสริมในรูปแบบเขตอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษ
7. ชุมชนยังมีทัศนคติทำงานนอกบ้านที่ไม่ใช่ในจังหวัดศรีสะเกษ มีแรงงานเป็นจำนวนมากที่หลังไหลไปทำงานในเมืองอุตสาหกรรม เข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ ในนิคมอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ได้รับค่าแรงรายวันสูงกว่าจังหวัดศรีสะเกษ
8. ระบบชลประทานมีไม่เพียงพอต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งจังหวัด ส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิต ซึ่งเป็นวัตถุดิบของโรงงานอุตสาหกรรม
9. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรยังมีน้อย ส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปเบื้องต้น เช่น การสีข้าว การทำยางแผ่นรมควัน เกษตรกรนิยมขายผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่แปรรูป เพราะง่าย สะดวก ไม่ยุ่งยากเพราะต้องใช้เครื่องจักร กำลังแรงงาน ขาดการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
10. วิถีชาวบ้าน วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น (เทศกาลสงกรานต์ ออกพรรษา บุญบั้งไฟ งานบวช งานมงคลสมรส) มีผลกระทบสูงต่อพฤติกรรมของแรงงานทำให้แรงงานขาดวินัยในการทำงาน
11. ค่านิยมในการศึกษาและหลักสูตรการศึกษายังไม่สอดคล้องกับความต้องการทางการตลาด ทำให้ขาดแคลนแรงงานมีฝีมือที่ต้องทำงานในภาคอุตสาหกรรม
12. การจัดสรรงบประมาณในการวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมยังมีน้อย
13. การเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม และการย้ายฐานการผลิต

4. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จากปัจจัยที่วิเคราะห์มาข้างต้นสามารถสรุปจุดแข็ง และจุดอ่อนได้ รวมทั้งได้จัดลำดับความสำคัญโดยให้ผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละคนเลือกข้อที่คิดว่าสำคัญที่สุดมาเพียงหนึ่งข้อ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths: S)

1. ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการผลิต
2. ผู้ประกอบการโรงสีข้าว มีกำลังผลิตรวมกันเพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภคในจังหวัด และสามารถส่งออกเพื่อจำหน่ายได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง เช่น สมาคมอุตสาหกรรมจังหวัด ชมรมโรงสีข้าว หอการค้าจังหวัด คพอ.

4. ผู้ประกอบการ มีศักยภาพในการแข่งขัน (มีทักษะและมาตรฐานที่ผ่านการรับรอง)
5. มีองค์กรเกษตรและเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็ง มีแหล่งเรียนรู้ชุมชนที่เข้มแข็งและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย ล้วนเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
6. มีการกระจายอำนาจเรื่องใบอนุญาตเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
7. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมมีการนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการทำงาน เช่น Facebook เป็นต้น
8. เป็นแหล่งผลิตข้าวที่มีคุณภาพเป็นที่รู้จัก มีการจัดทำ GI สำหรับข้าวหอมมะลิทุ่งกุลารัษฎาซึ่งทางจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในเขตพื้นที่ทำให้ระบุดักการปลูก ทำให้สามารถแหล่งที่มาได้
9. ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมข้าวมีศักยภาพ และยังมีกำลังการผลิตเหลือเหมาะกับการรับผลิตและส่งออก

จุดอ่อน (Weakness: W)

1. อุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ยังต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาดการผลิต และการบริหารจัดการ
2. แรงงานขาดทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ช่างซ่อมรถยนต์ ช่างเชื่อมโลหะ
3. การบูรณาการระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของอุตสาหกรรมจังหวัดยังไม่มีประสิทธิภาพ
4. ผู้ประกอบการบางรายไม่ตระหนักในการนำเทคโนโลยีไปใช้เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม
5. โครงสร้างกลไกการเฝ้าระวังมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมยังไม่มีประสิทธิภาพ
6. บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมและการบริการอย่างต่อเนื่อง
7. ช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของจังหวัดยังไม่มี/ไม่ได้รับการส่งเสริม

5. การนำผลการวิเคราะห์ SWOT มาจัดทำแผนกลยุทธ์ด้วยเครื่องมือ TOWS Matrix

ตารางแสดงผลกลยุทธ์เชิงรุก

SO	จุดแข็ง (Strengths: S) 1. ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการผลิต 2. ผู้ประกอบการโรงสีข้าว มีกำลังผลิตรวมกันเพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภคในจังหวัดและสามารถส่งออกเพื่อจำหน่ายได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 3. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ชมรมโรงสีข้าว หอการค้าจังหวัด คพอ. 4. ผู้ประกอบการ มีศักยภาพในการแข่งขัน (มีทักษะและมาตรฐานที่ผ่านการรับรอง) 5. มีองค์กรเกษตรและเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็ง มีแหล่งเรียนรู้ชุมชนที่เข้มแข็งและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย ล้วนเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาวัตถุศาสตร์ 6. มีการกระจายอำนาจเรื่องใบอนุญาตเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม 7. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมมีการนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการทำงาน เช่น Facebook เป็นต้น ๘.เป็นแหล่งผลิตข้าวที่มีคุณภาพเป็นที่รู้จัก มีการจัดทำ GI สำหรับข้าวหอมมะลิทุ่งกุลารัษฎะทางจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในเขตพื้นที่ทำให้ระบุดักการปลูก ทำให้สามารถแหล่งที่มาได้ ๙.ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมข้าวมีศักยภาพ และยังมีกำลังการผลิตเหลือเหมาะกับการรับผลิตและส่งออก
โอกาส (Opportunities: O) 1. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของรัฐในการสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทย ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า การพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการ ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักรพัฒนาการออกแบบสินค้าและผลิตภัณฑ์ 2. เอกชนรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาพืชเศรษฐกิจ เช่น วิสาหกิจชุมชนเกษตรทิพย์, ศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่มแสง 3. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของรัฐในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม 4. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรของรัฐในการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากล ส่งเสริมความแข็งแกร่งของตราสินค้า จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรรวมทั้งเร่งรัดการเจรจาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อ	SO กลยุทธ์เชิงรุก 1. ส่งเสริมการลงทุนด้านโลจิสติกส์ด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยี (S1,S3,O1,O3,) 2. จัดทำพิกัดทางภูมิศาสตร์สำหรับอุตสาหกรรมข้าว รวมถึงจัดทำมาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นที่ยอมรับสำหรับอุตสาหกรรมข้าว เพื่อรองรับ การขยายตัว และรองรับ การส่งออกในอนาคต (W8,W9,O4,O6,O7)

แปรรูปขั้นต้นของสินค้าเกษตร 5. วัตถุดิบหรือผลผลิตทางการเกษตรสามารถนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านได้ เนื่องจากต้นทุนในการผลิตต่ำกว่าประเทศไทย (contract farming and business matching) 6. นโยบายการค้าเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานบางประเภทในกลุ่มประเทศ ASEAN โดยไม่มีเงื่อนไขในปี พ.ศ.2559 อาจทำให้เกิดการเคลื่อนไหลของแรงงานระหว่างประเทศในสถานประกอบการอุตสาหกรรม 7. อบจ.ศรีสะเกษมีนโยบายในการส่งเสริมการค้าชายแดนอยู่แล้ว 8. นโยบายจังหวัดมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพจากการค้าชายแดน เช่น การทำตลาดโรงเกลือ 9. ในจังหวัดศรีสะเกษมีโรงงานกำลังจัดขยะอยู่แล้วและมีนโยบายที่จะต่อยอดเป็นโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ 10. จังหวัดศรีสะเกษจัดทำโครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยจะสนับสนุนงบประมาณชุมชนละ 1,000,000 บาท	
--	--

ตารางแสดงผลกลยุทธ์เชิงพัฒนา

WO	จุดอ่อน (Weakness: W) 1. อุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ยังต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านตลาด การผลิต และการบริหารจัดการ 2. แรงงานขาดทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ช่างซ่อมรถยนต์ ช่างเชื่อมโลหะ 3. การบูรณาการระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของอุตสาหกรรมจังหวัด ยังไม่มีประสิทธิภาพ 4. ผู้ประกอบการบางรายไม่ตระหนักในการนำเทคโนโลยีไปใช้เพื่อรักษาสีงแวดล้อม 5. โครงสร้างกลไกการเฝ้าระวังมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมยังไม่มีประสิทธิภาพ 6. บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมและการบริการอย่างต่อเนื่อง ๗. ช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของจังหวัดยังไม่มี/ไม่ได้รับการส่งเสริม
โอกาส (Opportunities: O) 1. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของรัฐในการสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกให้กับอุตสาหกรรมไทย ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า การพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการ ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักรพัฒนาการออกแบบสินค้าและผลิตภัณฑ์ 2. เอกชนรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาพืชเศรษฐกิจ เช่น วิสาหกิจชุมชน เกษตรทิพย์, ศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่มแสง 3. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของรัฐในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม 4. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรของรัฐในการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหาร ตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากล ส่งเสริมความแข็งแกร่งของตราสินค้า จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรรวมทั้งเร่งรัดการเจรจาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อแปรรูปขั้นต้นของสินค้าเกษตร 5. วัตถุดิบหรือผลผลิตทางการเกษตรสามารถนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านได้ เนื่องจากต้นทุนในการผลิตต่ำกว่าประเทศไทย (contract farming and business matching) 6. นโยบายการค้าเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานบางประเภท	WO กลยุทธ์เชิงพัฒนา 1. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ (W1,W2,W3,W7,O2,O3) 2. จัดให้มีการจัดการการพัฒนา SMEs (W2,W3,O3) 3. เร่งให้มีการบูรณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม(W1,W5,O1,O3,O9)

ในกลุ่มประเทศ ASEAN โดยไม่มีเงื่อนไขในปี พ.ศ.2559 อาจทำให้เกิดการเลื่อนไหลของแรงงานระหว่างประเทศในสถานประกอบการอุตสาหกรรม 7. อบจ.ศรีสะเกษมีนโยบายในการส่งเสริมการค้าชายแดนอยู่แล้ว 8. นโยบายจังหวัดมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพจากการค้าชายแดน เช่น การทำตลาดโรงเกลือ 9. ในจังหวัดศรีสะเกษมีโรงงานกำลังจัดขยะอยู่แล้วและมีนโยบายที่จะต่อยอดเป็นโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ 10. จังหวัดศรีสะเกษจัดทำโครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยจะสนับสนุนงบประมาณชุมชนละ 1,000,000 บาท	
--	--

ส่วนที่ 4

ข้อมูลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ.2559-2562

วิสัยทัศน์

“เมืองอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร วิสาหกิจและผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. สนับสนุนและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร วิสาหกิจ และผู้ประกอบการให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
2. กำกับดูแลให้การประกอบการอุตสาหกรรมมีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
3. บูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาจังหวัดให้สัมฤทธิ์ผล รวมทั้งติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรม วิสาหกิจและผู้ประกอบการให้แข่งขันได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการด้านอุตสาหกรรมให้มีความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรม วิสาหกิจและผู้ประกอบการให้แข่งขันได้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
			2559	2560	2561	2562
1. สถานประกอบการได้รับการออกแบบติดตั้ง Application ระบบ RFID และ Barcode ที่มีความเหมาะสม	1.1 จำนวนของสถานประกอบการได้รับการออกแบบติดตั้ง	ราย	-	5	10	15
2. ผู้ประกอบการเกิดการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายพันธมิตร เพื่อการพัฒนาธุรกิจ และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายของจังหวัด เช่น ร้านจำหน่ายของฝาก หรือ การหาช่องทางใหม่ๆ ในการจำหน่ายสินค้า	2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการสร้างเครือข่ายพันธมิตร 2.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายสำหรับกระจายสินค้าของเครือข่าย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	ราย	40	40	40	40

กลยุทธ์ โครงการ ที่จะดำเนินการภายใน 4 ปี ประกอบด้วย

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ			
			2559	2560	2561	2562
1. ส่งเสริมการลดต้นทุน โลจิสติกส์ด้วยนวัตกรรมทาง เทคโนโลยี	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด ● โครงการส่งเสริมการ ปรับการจัดการโลจิสติกส์ด้วย การใช้เทคโนโลยี Application ระบบ RFID และ Barcod	3,000,000	-	500,000	1,000,000	1,500,000
2. พัฒนาเครือข่ายความ ร่วมมือเพื่อเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ	● โครงการส่งเสริมและ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ	450,000	-	150,000	150,000	150,000
3. จัดให้มีการพัฒนา SMEs	● โครงการ Smart SMEs ด้วย Digital Economy	1,000,000	-	-	1,000,000	-

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
			2559	2560	2561	2562
1. ภาคอุตสาหกรรมมีการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ ยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน	1.1 จำนวนเครือข่ายชุมชนที่ร่วม ป้องกันและบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม 1.2 จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ มลภาวะสิ่งแวดล้อมลดลง	เครือข่าย/ ปี เรื่อง	1	1	1	1
			2	2	2	2

กลยุทธ์ โครงการ ที่จะดำเนินการภายใน 4 ปี ประกอบด้วย

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ			
			2559	2560	2561	2562
1. เร่งให้ภาคอุตสาหกรรม นำหลักการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมมาใช้อย่างเป็น รูปธรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด ● โครงการบริหารจัดการ กลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาล สิ่งแวดล้อม ● โครงการวิจัยใส่ใจ สิ่งแวดล้อม ● โครงการสร้างและ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรม รักษาสภาพแวดล้อม	600,000 600,000 600,000	- - -	200,000 200,000 200,000	200,000 200,000 200,000	200,000 200,000 200,000

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการด้านอุตสาหกรรมให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
			2559	2560	2561	2562
1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.1 จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	ราย	5	5	5	5
	1.2 ร้อยละความพึงพอใจของผู้ที่ได้รับการพัฒนา	%	80	80	80	80

กลยุทธ์ โครงการ ที่จะดำเนินการภายใน 4 ปี ประกอบด้วย

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม งบประมาณ	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ			
			2559	2560	2561	2562
1. พัฒนาน้องค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน IT เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก การสื่อสารไร้สาย	40,000	-	40,000	-	-
2. พัฒนาและปรับระบบการบริการที่เป็นเลิศ	โครงการเพิ่มศักยภาพทีมงานและบริการด้วยใจ	40,000	-	40,000	-	-

ส่วนที่ 5

ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม, แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม, แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคอีสานตอนล่าง 2,
แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาจังหวัด

	แผนยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559 - 2564	แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัด กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559 - 2564	แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2557 - 2560	แผนพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2557 - 2560	แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาศาสนา จังหวัด พ.ศ. 2559 - 2562
วิสัยทัศน์	“เป็นองค์กรนำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน”	“เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์”	“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”	“ประตูการค้าและการท่องเที่ยวสู่อารยธรรม ขอมโบราณ ดินแดนเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน”	“เมืองอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร วิสาหกิจ และผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน”
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม	การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด	การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้	การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรม วิสาหกิจ และผู้ประกอบการให้แข่งขันได้
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม	พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน	การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี	การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร	พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการด้านอุตสาหกรรมให้มีความเป็นเลิศ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร			การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย	

ส่วนที่ 6

ภาคผนวก

1. การเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล
2. ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ตามแผนพัฒนาจังหวัดปี 2557 - 2560

นโยบายรัฐบาล

นโยบายที่ 6 การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2557 - 2660

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
เป้าประสงค์

- 1.1. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
- 1.2. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

- 1.3 ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว
- 1.5 พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ
- 1.6 ยกระดับศักยภาพผู้ค้าระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียน

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว

นโยบายรัฐบาล

นโยบายที่ 9 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2557 - 2660

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์

- 3.2 แหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพเหมาะสมกับการพัฒนา

กลยุทธ์

- 3.2 รักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนา
- 3.4 เสริมสร้างเครือข่ายจิตอาสาพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- 3.5 ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม